

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
rugsėjo mėn.
9
sekmadienis
Nr. 72 (1046)
★

Kaina 15 kap.

Kad gyvuliai žiemotų šiltai ir sočiai

Kartu su javapiūtės pradžia prasidėjo ir ruduo. Neužilgo priartės ir žiema. Kaip gi rajono kolūkiai ruošiasi šiam atsakingiausiajam visuomeninės gyvulininkystės vystymo laikotarpiui?

Pagal rajono plano komisijos duomenis „Juodpėnų“ kolūkyje įvykdytas ir viršytas šieno sukaupimo planas. Visas į sandėlius suvežtas šienas užpajamuotas. Tačiau daugumoje rajono kolūkių šieno sukaupimo planai neįvykdyti. Pavyzdžiui, „Aukštaičių“ kolūkyje užpajamuota tik keliolika procentų numatyto sukaupti šieno, ketvirta dalis „Laisvės“ kolūkyje, vienas trečdalis „Ateities“ kolūkyje. Dabar rajono kolūkiuose kuliama žiemkenčiai. Daugiausia šiaudų (apie 2000 t) užpajamuota „Laukų spartuolio“ kolūkyje. Tačiau „Mituvos“, „Neries“, „Šetekšnos“ ir eilėje kitų kolūkių jėgai kuliama, o šiaudai neužpajamuojami. „Stalino keliu“, „Skodinio“, Marytės Melnikaitės vardo kolūkiuose šiais metais siloso gamyba dar nepradėta. Gi „Mūsų rytojaus“ kolūkyje skubama ne su pašarų paruošimu, o su darbinių arklių pardavimu, nors kolūkyje ir nėra arklių pertekliaus. Dabar, kartojant pūdymus ir pradedant skusti ražienas, vagoje prasiverstų kiekvienas pajėgus arklys. Kaip kolūkiečiai redakcijai praneša, čia stengiamasi nusikratyti ne blogais arkliais, jų po praėtų metų išbrokavimo neli-

ko, o pačiais tvirtaisiais, kad, mažiau gyvulių palikus, būtų „sustiprinta“ pašarų bazė.

„Vedrupio“ kolūkyje šiais metais užbaigta statyti, įrengta ir mechanizuojama mūrinė kiaulidė. Taip pat šimet iš plytų pamūryta kiaulidė „Aušros“ kolūkyje, tik bėda, kad dar neįrengta: be stogo, be lubų, be grindų, be langų. Irgi sparčiai mūrija kiaulidę iš lauko akmenų ir plytų „Nemuno“ kolūkis, kurią šiemet numato tik apdengti, įrengimą paliekant kitiems metams.

Jei kolūkiai turi tam lėšų, būtina pasekti „Pirmosios vagos“ kolūkio pavyzdžiu (čia šiais metais pastatyta tipinė karvidė, kuri dabar įrengiama ir žiemą joje jau žemos visuomeninės karvės), visus statomus pastatus užbaigti įrengti iki gyvulių žiemojimo pradžios ir dar šiais metais atiduoti eksploatacijai.

Taip pat reikia neužmiršti ir senų pastatų. Būtina visus fermų pastatus (tvartus) pilnai atremontuoti, paruošti, kad juose gyvuliai šiltai žiemotų. Klojimų, daržinių ir visų kitų sandėlių, ypač gerai turi būti sutvarkyti stogai, kad juose saugomi pašarai nenukentėtų nuo lietaus.

Kolūkinio kaimo žemdirbiai, sudarykime sąlygas, kad visuomeniniai gyvuliai žiemotų šiltai ir sočiai, nes nuo gyvulių žiemojimo žymia dalimi priklauso ir visų metų gyvulių produktyvumas!

LENKTYNIAUJANČIUOSE RAJONUOSE

PRANEŠIMAS

apie pašarų paruošimą ir sėtinųjų žolių šienavimą lenktyniaujančiuose rajonuose kolūkiuose 1956 m. rugpjūčio 31 d.

(Plano vykdymas procentais)

Panevėžys

Užimamoji vieta Panevėžio grupės rajonuose — septinta;

Paruošta šieno — 36,4, užpajamuota šieno cnt iš ha — 7,6;

Nušienauta sėtinųjų žolių — 85,2;

Paruošta siloso — 6,2;

Užpajamuota vasarinių ir žieminių šiaudų cnt iš 1 ha išskulto ploto — 1,9.

Kupiškis

Užimamoji vieta Panevėžio grupės rajonuose — pirmą;

Paruošta šieno — 43,2;

Užpajamuota šieno cnt iš ha — 8,7;

Nušienauta sėtinųjų žolių — 91,0;

Paruošta siloso — 5,1;

Užpajamuota vasarinių ir žieminių šiaudų cnt iš 1 ha išskulto ploto — 4,0.

LENKTYNIAUJANČIUOSE MTS

PRANEŠIMAS

apie rajono MTS traktorinių darbų vykdymą 1956 m. rugpjūčio 31 d.

(procentais)

Kupiškio MTS

Įvykdyta metinio traktorinių darbų plano — 72,4; Nuimta grūdinių kultūrų kombainais — 7,5.

Skapiškio MTS

Įvykdyta metinio traktorinių darbų plano — 56,5; Nuimta grūdinių kultūrų kombainais — 5,5.

TSRS GYNYBOS MINISTRO

ĮSAKYMAS

Nr. 130

1956 m. rugsėjo 3 d.

M A S K V A

apie karių, ištarnavusių nustatytą tarnybos laiką, paleidimą iš

TSRS Ginkluotųjų Pajėgų ir apie eilinių šaukimą į tikrąją karotarnybą

Pagal Visuotinės karo prievolės įstatymą įsakau:

1. Paleisti iš Tarybinės Armijos, Karinio Jūrų Laivyno, pasienio ir vidaus kariuomenės eilį į atsargą kareivius, jūreivius, seržantus ir viršilas, ištarnavusius įstatymo nustatytą tikrosios karo tarnybos laiką.

2. Ryšium su karių, nurodytų šio įsakymo 1-ame punkte, paleidimu, pašaukti

į tikrąją karotarnybą į Tarybinę Armiją, Karinį Jūrų Laivyną, į pasienio ir vidaus kariuomenę 1937 metų gimimo piliečius, neturinčius teisės gauti lengvatą bei šaukimo atidėjimą, ir šaukiamųjų metų piliečius, kuriems pasibaigė šaukimo atidėjimas ir kurių vienmečiai atlieka tikrąją karotarnybą.

3. Įsakymą paskelbti visose kuopose, baterijose, eskadrilėse ir laivuose.

TSRS Gynybos ministras
Tarybų Sąjungos Maršalas
G. ŽUKOVAS

Mūsų Rajone SAVAITĖ

Raunamiai linai

Gera linų derlių 54 ha plote šiais metais išaugino „Laisvės“ kolūkio kolūkiečiai. Šiaudelių ilgis siekia iki 120 cm.

Dabartiniu metu II laukininkys-

tės brigadoje (brigadininkas Balys Kisiellius), vyksta linų rovimas. Jau nurauta 10 ha linų. Linų rovimą aktyviai dirba E. Kisiellienė, E. Simaškievė, S. Buzienė ir kt. kol-

ūkietės. Jos per dieną nurauna po 0,12 ha linų — išdirbio normas viršija du kartus. Linų rovimą pradėjo ir kitos laukininkystės brigados.

P. Širvy

Į mokyklą

Gražus, saulėtas rugsėjo 1-osios rytas. Visais keliais į mokyklą traukia vaikų būreliai. Subačiaus vidurinė mokykla sutiko mokslei-

sius gerai pasiruošusi. Patalpos atremontuotos, klasės gražiai sutvarkytos, papuoštos. Nemaža dalis moksleivių pirmą

kartą peržengė mokyklos slenksį. 32 moksleiviai šiais metais mokyklą jau baigs.

R. Žimnickas

Tvarkomas miesto centras

Diena po dienos vis gražėja Kupiškio miestas. Statomi gyvenamieji namai, tie-

siamos naujos gatvės. Šiomis dienomis apie „Aušros“ kino teatrą ir kultūros na-

mus tveriamos tvoros, kurias nuolatos pasikeičia miesto vaizdas.

O. Juknaitė

Stropi brigadininkė

„Pakupio“ žemės ūkio artelės II laukininkystės brigada jau antirus metus vadovauja Stasė Petrulienė. Ji stropiai atlieka savo

pareigas: II brigada pirmoji pavasarį laukus apšėjo, pirmoji nušėjo, suvežė rugius, pirmoji ir žiemkenčių sėja užbaigė.

Stropi ne tik brigadininkė, bet ir D. Bočiulytė, P. Mikšys ir kt. šios brigados nariai.

S. Pakšienė

Gamina silosą

„Lukonių“ kolūkio žemdirbiai pradėjo gaminti vėlyvąjį silosą iš pašarinio lubino ir mišinio. Smulkinama siloso kaspokle, prižiūrima

Kupiškio MTS mechanizatoriaus A. Lupeikio. Jau pagaminta daugiau kaip 120 tonų vėlyvojo siloso. Siloso gamybos darbuose

pasižymi B. Gnižinskas, S. Katilavičiūtė, P. Masilionytė ir kt. Artimiausiu metu siloso gamybus pradėta ir iš kukurūzų. K. Levins

PRANEŠIMAS

apie žiemkenčių sėjos, derliaus nuėmimo ir kūlimo eigą rajono kolūkiuose 1956 m. rugsėjo mėn. 5 d. (procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta žiemkenčių	Nuimta grūdinių kultūrų	Iškulta	Nurauta linų
1.	„Palanga“	62,0	59,8	9,0	—
2.	M. Melnikaitės vardo	60,9	63,4	11,8	—
3.	„Šetekšna“	56,8	62,1	26,8	84,0
4.	„Aušra“	55,4	56,0	13,9	55,2
5.	„Artojas“	50,6	56,7	9,5	33,3
6.	„Mituva“	48,1	51,2	11,1	10,0
7.	„Pirmoji vaga“	45,7	48,3	10,1	33,3
8.	„Stalino keliu“	45,5	42,2	7,1	48,0
9.	„Sakalas“	43,8	46,9	12,1	31,4
10.	„Adomynė“	43,5	52,1	10,9	—
11.	„Laukų spartuolis“	40,9	53,7	24,1	65,0
12.	„Vienybė“	38,7	50,0	23,0	—
13.	„Nemunas“	35,6	57,3	10,4	27,2
14.	„Neris“	30,5	43,3	15,1	48,0
15.	„Lukonys“	26,5	63,4	12,4	—
16.	„Skodiny“	26,1	52,6	15,3	—
17.	„Žalgiris“	25,5	48,2	5,8	17,8
18.	Mičiurino vardo	25,2	50,0	20,2	7,1
19.	„Bugailiškiiai“	24,0	51,1	31,4	8,3
20.	„Laisvė“	22,4	48,9	17,7	25,4
21.	„Pakupys“	20,5	53,6	8,6	—
22.	„Vedrupys“	20,2	42,6	10,3	14,2
23.	„Ateitis“	14,8	59,3	16,0	14,2
24.	„Pirmūnas“	14,7	57,5	21,3	—
25.	„Juodpėnai“	10,7	49,7	13,2	5,7
26.	„Vėžionys“	10,2	73,6	10,3	57,6
27.	„Mūsų rytojus“	9,7	58,0	12,6	18,7
28.	„Aukštaičiai“	8,0	52,8	12,4	30,0

Viso rajone: 33,4 52,8 13,9 23,9

Plano komisija

SEKMADIENINĖ KOMJAUNIMO TALKA „PAKUPIO“ KOLŪKYJE

(REPORTAŽAS)

I Lietuvos LKJS Centro Komiteto kreipimasi karštai atsiliepė ir Kupiškio miesto komjaunuoliai. Jau

Atvyko ne visi

Išaušo gražus, saulėtas sekmadienio rytas. Aštunta valanda. Prie komjaunimo rajono komiteto pradėjo rinktis komjaunuoliai. Pirmieji atėjo Jonas Meliūnas, Zigmas Grigalaitis, Alė Pocevičiūtė, Irena Kruopenytė, Petras Galvanauskas ir kt. Tačiau nemažai draugų užsimigo. Linksma būsimosios tautos nuotaika juos ilgokai šeštadienį užlaikė šokiuose. Kiekvieną pasivėlavusį sutikdavo pašaipa: — „Nežinai“ kartais, drau-

dy. Rugių derlius neblogas, tik, matyt, žemė praeitą rudeni žiemkenčių sėjai buvo blogai paruošta: labai daug lakišių, kurių sėklos velte veliasi į rūbus.

— Nieko, — erzina komjaunimo rajono komiteto instruktorių Joną Laucį Dešukas, — apsisuksi apie merginas — išvalys.

Neapsieinama ir be „aukų“. Leidėja Stasė Karpavičiūtė, bėpauldama pėdų

grįžtes, įsipauna sau į pirštą. Nenuostabu, juk senokai teko tokį darbą dirbti.

— Darbas sekasi. Per pirmąją darbo valandą prikūlėme apie pusantros tonos naujojo derliaus rugių, — pareiškė Petras Galvanauskas.

Ką gi, neblogger. Iškulę pirmąjį klijimą, sunešę atgal šiaudus, jaunieji kūlėjai nutarė atsipūsti.

Poilsio valanda

Tačiau kas gi sulaukys jaunatvišką energiją. Dar nespėjo nė užkasti, o jau Irena Kruopenytė pareiškė:

— Nuobodu be darbo. Petrai, nors tu pagrok!

Aišku, „teisėtas“, reikalavimas, ir ji tuojau paremia visos merginos. O išgirdusios muziką, jos nenurimsta vietoje: ima išdarinėti įvairiausias šokių figūras.

— Aš pavargau. Jūs mane vežkit, — radusi Laužiko kie-

me namų darbo vaikų ratukus „isako“ Irena Karazi-jaitė savo draugėms Alei ir Reginei.

Nuo šulinio iki beržų pavėsio, kur visi ilsisi, ne daugiau dvidešimties metrų. Kur čia atsisakysi suteikti paslaugą. Juk malonu prisiminti vaikystės dienas.

Kiti vėl ką nors prasi-mano.

Ir vėl kuliamė

Poilsis baigtas. Persikėlė prie kito klijimo. Daulgelis pasikeitė pareigomis. Darbas vyksta dar sparčiau.

Vietos kolūkiečiai moko: — Pėdus neškit, duokit šakėmis. Lengviau.

— Nieko, jauni, pasilankstysime. Ir saugiau be šaknebus „aukų“, — atsiliepia keletas balsų.

Vienas po kito į sandėlį plaukia naujojo žiemkenčių derliaus grūdų vežimai.

Vienodai dūzgia kuliamoji, lyg patenkinta geru komjaunuolių darbu. O kolūkio pirmininkas, atsisdėjęs kolūkiečio Mierkio kieme stovinčią bričką, supasi ir

patenkintas šypsosi. Nemažai prikuls jaunimas, nes dirba tikrai komjaunuoliškai.

Pavakarys. Štai ir paskutinieji rugių maišai (nuotr. apačioje).

— Draugas pirmininke, — sako komjaunuolis Vitonis, — dabar teks kviesti į patalkę.

— Kitą kartą, — spiriasi Sabko, — kai baigsim klijimą. Labai ačiū, draugai. Nors siunčiau tris mašinas, o atvažiavo tik viena, bet padirbėjote gerai, — šypso-damasis užbaigia jis.

Taip, priekaištas teisingas, bet padirbėjome komjaunuoliškai: prikūlėme apie 10 tonų rugių.

„Laisvės“ kolūkyje pažeidžiama agrotechnika

Kupiškio MTS mechanizatoriams A. Garbauskui ir R. Simaškai talkininkaujant sėjamojoje mašinoje V laukininkystės brigadoje pasėta apie 50 ha rugių. Netrukus žiemkenčių sėja užbaigs J. Baniūškio vadovaujama III laukininkystės brigada. Tačiau visumoje kolūkyje su žiemkenčių sėja blogai, rudens sėjos planas įvykdytas tik apie 30 procentų. O taip yra todėl, kad užimtuose pūdy-muose dar tebežaliuoja kukurūzai ir vikių-avių mišiniai, pasėti šienai ir žaliajam pašarui. Tik V laukininkystės brigadoje 5 ha kukurūzų nuganyti, o VI — kukurūzių 2 ha jau pasėti rugiai. Ir ne vien dirva žiemkenčių sėjai blogai paruošiama. Dar blogiau su pačios sėjos darbų kokybe. Kolūkio pirmininko Šilinio nurodymu sėjama nebeicuota ir nevalyta sėkla, paimta tiesiog nuo kuliamosios mašinos, kad būtų sparčiau. Tiesa, kad kolūkis sėja žiemkenčius, o kas išdygs: rugys, kvietys, diršė (viskas kartu). Kaip gi tokiam dideliame agrotechnikos pažeidimui nepasipriešino kolūkio agronomas Skorupskis? Ne! Jis žmogus ne toks, kad kam nors priešintųsi... Jis ir pats prisipažįsta, kad nenorįs su žmonėmis pyktis. Na, matyt, jam ir kolūkio reikalai netai rūpi, by tik prikimštas pilvas ir ramu, bartis nereikia. Kupiškio MTS vyresnysis agronomas Matuzevičius taip pat ramus žmogus. Buvo „Laisvės“ kolūkyje, matė kokie čia reikalai. Tik nusistebėjo:

— O tai bent kultūrą įsiveisėte: rugys, kvietys, diršė. Tokia sėkla mano tėvas niekad nesėdavo, — ir daugiau nieko.

Jeigu ir MTS patenkinta tokia „Laisvės“ kolūkio pirmininko Šilinio „skubėjimu“, tai kas gi tada kovos prieš agrotechnikos pažeidimus?

R. Šatkus

Neatidėliojant sutvarkyti radio mazgo darbą

Kupiškio radio mazgas, nežinia dėl ko, į abonentų aptarnavimą žiūri pro pirštus. Nors jis yra aprūpintas puikia tarybine aparatūra, programa nuolat, be pakeisimos priežasties, retransliuojama nenormaliai. Jau išstisus keletą mėnesių nebuvo nė vienos programos perdavimo be 5—10 minučių, o kartais ir kelių valandų pauzių. Toks nenormalus programų transliavimas, kuomet pertraukiamos kalbos, pranešimai, koncertai ir kt., kelia teisėtą klausytojų pasipiktinimą.

Radio mazge nėra kvalifikuoto radio techniko. Tai matyti iš radio mazgo šlubavimo. Nėra ir kas taiso sugedusius radio priimtuvus.

Ryšių įstaiga turi neatidėliojant pašalinti minėtus trūkumus.

A. Čepas

ge, kuri dabar valanda? Mat, aš atsargumo dėlei, laikrodį namuose palikau.

Nelabai malonus jausmas, tačiau ką darysi, jei jau taip atsitiko. Bet labai buvo pikta ant draugų, kurie, nejausdami komjaunuoliškos pareigos, visai nenorėjo išvykti į kolūki, padėti jo nariams taip svarbios ūkinės kampanijos metu. Štai komiteto, biuro nariai: Vytautas Petrulis, Marija Antipova, Danielius Kazlauskas, B. Vyšniauskas, Viktoras Baltaitis, kultūros skyriaus, miesto pirminių komjaunimo organizacijų

nariai visai neatvyko.

Komjaunuoliai, padedant kultūros namų saviveiklininkams, nutarė po darbo kolūkiečiams parodyti ir koncertą. Todėl kelyje, priartiant akordeonistui Galvanauskui, visą laiką linksmai skambėjo daina.

Štai, jau ir „Pakupio“ kolūkyje.

— Na, draugai, teks imtis darbo, — sako komjaunimo rajono komiteto sekretorius drg. Jugulys (nuotr. viršuje). — Čia trečia brigada. Iki klijimo — keli žingsniai. Mašina toliau nebeveš.

Darbas sekasi

Po 15 minučių atvykusieji buvo pasiruošę darbui. Supusėjo kuliamosios motoras. Kolūkio pirmininkas drg. Sabko kartu su komjaunimo rajono komiteto sekretoriais drg. drg. Juguliu ir Mačiūnu pradėjo skirstyti talkininkus pareigomis.

— Mes krausime šiaudus į stirtą. Čia ne taip dulka, — iš karto pareiškė merginos.

Bet galų gale susitarė be ginčų. Liuba Babenko, Stasė Karpavičiūtė ir Antanas

Kiseliovas nutarė lipti ant staliuko leisti pėdus; Nijolė Petrauskaitė, Jonas Laucius pėdus padavinėjo nuo prėslo; Alė Pocevičiūtė prisitaikė prie pelų, Reinoldas Bagužis, Petras Galvanauskas ir Vitonis — prie grūdų; Balys Jugulys, Emilis Kutra nešė šiaudus į stirtą, ir laimingos, kad tenka dirbti tyrame ore, šaipėsi šiaudų mynėjos Irena Kruopenytė, Regina Lapašinskienė.

Vis nenutyla kalbos, juokas, pokštai. Čia, žiūrėk, viena-kitas dingsta tarp pė-

Saviveiklininkų belaukiant

Darbas baigtas, o kultūros namų saviveiklininkai neatvažiuoja. Visi prausiasi, tvarkosi, laukia jų.

— Nebijok, šaltas vanduo nepakenks, — pataria komjaunuoliui Samulioniui komjaunimo rajono komiteto antrasis sekretorius Mačiūnas (nuotr. kairėje). Mat, pastara-

Saviveiklininkai neatvyko, matyt nejutė pareigos: nei dirbti padėjo kolūkiečiams, gaila buvo ir programos. O kaip įdomus būtų buvęs draugystės vakaras!

Ir iškulti galėjome daugiau, jei talka būtų buvusi masiškesnė, jei

sis nesiryzta nusivilkti baltinių, krapštosi apie nosį.

Atvyko ir jaunieji rajono literatai Pranas Ribokas, Vilius Baltrėnas, Vladas Jasinskas. Tik jie labai nepatenkinti: dėl kultūros namų vadovų apsilėidimo saviveiklininkų nėra, reiškia ir koncertas neįvyks.

būtų buvęs pritrauktas ir nesąjunginis jaunimas. Čia tai jau didelis priekaištas visiems komjaunuoliams — tinginiams.

Komjaunuoliai pasiryžę ir toliau padėti mūsų kolūkinio kaimo žemdirbiams.

D. Andriūnaitė

SOCIALISTINIO KAIMO ŽMONĖS

Agronomas Juozas Stepukas

(A P Y B R A I Ž A)

Buvo ruduo. Gainiojami rudens vėjo padange ritosi švininiai, pritvinkę lietaus, debesys. Kartkartėmis jie pratrūkdavo ir į žemę, jau taip prisigėrusią vandens, prapliupdavo lietus.

Pažliugusiu keliu, apsirengęs kariška pilka miline, kurios skvernus be atvangos plaikstė įnirtęs rudens vėjas, žingsniavo šviesiaplaukis, žvalus vaikas. Jo gilios mėlynos akys, puslankiais apjuostos šviesiais antakiais, džiaugsmingai degė — jis vėl gimtojoje žemėje, jis vėl, padėjęs karišką milinę, nusegęs antpečius, galės stoti į darbą. Jeigu vieną ar kitą demobilizuotą karį jaudindavo klausimas: ką gi jis veiks namo sugrįžęs, kokią pasirinks profesiją — tai Juozo Stepuko šis klausimas nejaudino — jis agronomas, jis aistringai myli savo specialybę ir tik greičiau, greičiau į darbą!

...Bėgo laikas skubiai ir negrįžtamai. Juozas pradėjo dirbti. Pradžioje jis dirbo Rokiškio rajone „Atžalyno“ kolūkyje, vėliau persikėlė į Kupiškio rajono „Bugailiškių“ kolūkį.

Nauji nepažįstami žmonės jam greitai tapo mielais ir artimais, o smėlėta, balota „Bugailiškių“ kolūkio žemė — suprantama ir sava. Ir vis dėlto pirmieji metai buvo sunkūs, nedžiuginę. Dažnai Juozas grįždavo į namus susikrimtęs, paniūręs, bet tvirtai širdyje pasiryžęs vis tiek, laikui bėgant, paimiti iš šios lengvos žemelės viską, ką tik ji gali duoti. Tačiau trūko darbo rankų: žmonės vengė darbo, nesuapratę kolūkinės nuosavybės, knisdavosi daugiausia po savo pasodybinius sklypus. Agronomas nenusiminė, skaitė paskaitas, bendravo, kalbėjosi su kolūkiečiais, pats nenuilstamai darbu rodė pavyzdį.

Kartą pavasario sėjos metu, visą dieną laskęs nuo vieno ploto prie kito, tai pats sėsdamas ant sėjamosios, agronomas grįžo į namus vakare toks, kad os tik žibėjo jo gyvos akys. Žmona Stasė rimtai supykė.

— Matyt, jau iš kailio pasišovei išsinerti?! — vos beatpažindama savo vyrą priekaištavo žmona.

— Nieko, Stasė! — nusišypsojo Juozas ir tvirtai pridėjo, — jei dirbt, tai dirbt!..

Už lango geso diena. Danguje sumirgėjo žvaigždės. Artėjo nak-

tis. Staiga agronomas pakilo, perbraukė ranka savo šviesius plaukus ir lyg atsiprašydamas kreipėsi į žmoną:

— Einu...

— Ir vėl? — nustebo žmona.

— Repeticija. Reikia.

Po pusvalandžio Juozas buvo klube-skaitykloje, kur susirinkę kolūkio saviveiklininkai, jų tarpe ir pats kolūkio pirmininkas, ir zootechnikas repetavo eilinių veikaliuką. Agronomui Juozui Stepukui darbo diena ilga. Jis pats geras, talentingas ir mėgstamas kolūkiečių saviveiklininkas. Ilgai kolūkiečių atmintyje išliks jo sukurtas Grušo „Nenuorama žmona“ vodelių siuvėjo vaidmuo, kurį jis tikrai sukūrė meistriškai, nepamirštamai. Ne kartą kolūkiečiai žavėjosi jo sukurtais, linksmomis intermedijomis, kaip „Kipėjimas“, inscenizacija „Mūšio lauke“ ir kt.

Atėjo vasara. Darbo nors persiplėšk. Čia rąvėjimas, čia šienapiūtė, o žmonių maža. Bet agronomas nenusiminė.

— Reikia tik pakalbėti su žmonėmis, mokėti prieiti prie jų, — mąstė Juozas, — ir žmonių atsiras.

Ir tikrai, žmonių radosi. Tik kažko spyriavosi jo žmona.

— Na nieko, — pagalvojo agronomas, — rasiu ir jos silpnąją gyslelę.

Dar kartą jis apžvelgęs kukurūzų lauką, kuris neatidėliojant reikalingas buvo nuravėti, grįžo namo ir kreipėsi į žmoną:

— Stasė, suprask...

— Vėl jau ką išgalvojai, — pertraukė žmona.

— Stasė, jeigu myli mane, nuravėk pusantrą ha kukurūzų... — pajukavo Juozas.

Žmona dar spyrėsi, bet ką gi padarysi — pusantrą ha kukurūzų nu-

ravėjo ir ji. Moka agronomas pasiekti ir kolūkiečių širdį. Jeigu Juozas Jurėnas kartais užsispiria, žiūrėk, agronomas ir pas jį užsuka:

— Na kaip, Jonuk, eisi padirbėt?

— Ką čia... Po nedėliai šešios dienos...

— Na, bet... — Juozas šypteli, dar vieną kitą žodelį tarsteli, ir kolūketis nugalėtas. O Juozas Jurėnas darbininkas puikus.

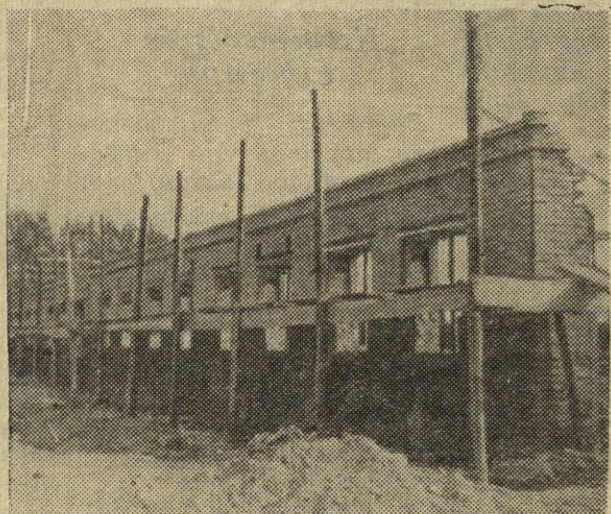
Štai ir vėl ateina ruduo — darganas, lietingas, bet agronomas Juozas Stepukas patenkinamas. Daug padirbėta! Rugiai suvežti, pradėta kulkė, žiemkenčių sėja, gausų derlių žada avižos, o lubinas aštuonių hektarų plote žaliuoja kaip rūta. Svarus šiemet bus ir darbadienis — jei pernai už darbadienį kolūkiečiai gavo po 200 g grūdų, tai jau šimet visus kilogramus numatytas.

— Gerai kolūkyje, — sako agronomas Juozas Stepukas, — tik reikia dirbti daug, atkakliai ir nuoširdžiai dirbti!

VI. Kuodis

FELJETONAS

Rugpiučio 29 dienos vakare, anksčiau negu visuomet nutilo triukšmas tamsiose miesto gatvėse. Ramiu, saldžiu miegu sumigo Gedimino gatvės namo Nr. 42 gyventojai. Nenorėjo miego gal būt, tik viena šio namo gyventoja Aldona Vaičikonytė. Jos kambaryje ant stalo, greta prisimerkusios lempos, stovėjo skirtingomis etiketėmis pasipuošusios bonkos, kurių tuštinimas ir buvo svarbiausia problema Aldonai bei jos svečiams — dviems vyriškiams. Iš to, kad prie stalo sėdinčios trejokės kalbos, juokas kaskart vis darėsi skambesni,

Per 11 šių ūkinių metų mėnesių „Nemuno“ kolūkyje 100 ha naudmenų pagaminta 19,3 cnt mėsos, tame skaičiuje 14,8 cnt kiaulienos. Plėčiantis kiaulių ūkiui šiais metais pradėta 120 vietų talpos akmeninės kiaulidės statyba. N u o t r a u k o j e: kiaulidės statybos vaizdas.

D. Meškausko nuotr.

Mūsų įsipareigojimas

Mano vadovaujama Skapiškio MTS I traktorinė brigada, aptarnaujanti

F. Miknevičius
Skapiškio MTS I traktorinės brigados brigadininkas

bainininkas S. Namiejūnas, savaeigių kombainu kasdien prikildamas po 9—

10 t grūdų. „Adomynės“ kolūki, vykdydami partijos ir vyriausybės nutarimus dėl žiemkenčių sėjos atlikimo geriausiais terminais, sparčiai sėja žiemkenčius. Visi mechanizatoriai negaili darbo, kad ateinančiais metais žieminiai javai gerai užderėtų.

Viso kolūkyje dirba 7 traktoriai. Traktorininkas J. Jončys, dirbęs su traktoriumi DT-54 nakčia ruošia dirvą su kultivatoriumi, prie jo dar prikabiname 6 šukas akėčių, o dieną dviejų sėjamųjų agregatu, prie kurio taip pat kabinašamos akėčios, sėja. Dviem NATI traktoriais ariami užimtieji pūdymai, o traktorininkas A. Balys traktoriumi DT-54 Nr. 60 tas pačias dirvas lėkščiuoja. Iš dviejų traktorių KD-35 vienas dirba prie kūlimo, antras prie sėjos darbų. Taip sutvarkę savo jėgas, mes kasdien apsėjame po 34—40 ha pūdyimų.

I traktorinė brigada pirmąją MTS jau trečias mėnuo. Rugsėjo 1 dienai metinį traktorinių darbų planą brigada įvykdė 85,6 proc. Gi traktorininkai A. Grigonis, dirbamas su traktoriumi U-2, metinį traktorinių darbų planą įvykdė 125 proc., J. Jončys (traktorius DT-54) — 115 proc., A. Balys (traktorius DT-54) — 106 proc., N. Palionis (traktorius NATI) — 65 proc. Taip pat gerai dirba kom-

Šalia pirmaujančių, žinoma, yra ir atsiliekančių, kaip, pavyzdžiui, traktorininkas V. Palionis (traktorius KD-35) metinį planą įvykdė tik 30 proc., T. Žilinskas (traktorius KD-35) — 39 proc. Jie atsilieka todėl, kad nerūpestingai prižiūri jiems patikėtą techniką. Traktoriai dažnai genda, prastovi. Kartais traktorininkai besukubėdami ir su agrotechnika prasižengia. Pavyzdžiui, einame su agronomu Senvaitiene per laukus. Žiūrim — traktorininkas Grigonis, vietoj 2 kartų kultivuoja tik 1 kartą — taip sparčiau. O kai mes Grigoniui išaiškinome padaryto nusikaltimo žalą kolūkiui, tai šis vyrukas ne tik pats žemę gerai įdirba, bet ir kitus perspėja, kad jo klaidos nepakartotų.

Kolūkio valdyba savo posėdžiuose taip pat apsvarsto ir mūsų brigados darbą. O tai labai gerai. Šių posėdžių metu atsiskleidžia kolūkio laukininkystės brigadų ir traktorinės brigados bendradarbiavimo trūkumai, kuriuos pas-kui lengva išgyvendinti.

I traktorinė brigada pasižada iki š. m. lapkričio mėn. 7 d. — Didžiosios Spalio socialistinės revoliucijos trisdešimt devintųjų metinių — metinį darbų planą įvykdyti 100 proc. Mūsų žodis tvirtas, jį ištesėsime.

ALDONA NEMIEGA...

buvo galima spręsti apie klatingą minėtų bonkų turinį.

Bonkų tuštinimo ceremonijos smulkmenas paliksime papasakoti patiems dalyviams, nes kaimynai tuo metu klajodami po sapnų lystę jų neužfiksavo.

— Juozai... Juozai, ar girdi?!.. — baksnojo į pašonę vyrui neįprastu garsu pažadinta iš miego žmona.

Greit pabudo ne tik žmonos žadinamas Juozas, bet ir visi namo gyventojai. Juos priverė pabusti, nutraukti ramų poilsį, iš koridoriaus tamsos sklindą neaiškūs garsai: lyg tai verkė, kūkčiojo, aimanavo moteris, lyg tai guodė, lyg tai baurė storas vyriškas balsas.

Didžioji dalis namo gyventojų su šeiminingu drg. Remeika priešakyje, susirinkę į vieną kambarį, sukaupė visą drąsą ir, šviesdami lempa, tyloomis įslinko į koridorių. Nors ir blankiai švietė lempa, tačiau jie čia išvydo tokį vaizdą, kokio niekad nematė ir nebeįsivaizdė matyti. Dar nesuvirškintos užkandos klane, svaidydama šauksmus, keiksmus ir aimanas, blaškėsi Aldona. Šalia, susikišęs rankas į kelnų kišenes, stovėjo akiniuotas vyriškis ir, liepdamas kel-

tis, monotoniškai baksnojo bato viršūne į išvargintus Aldonos šonus. Gi „nelaimingosios“ lovoje girto žmogaus miegu knarkė mėlynų kostiumu vyrukas. Iš jo švelniame šypsnyje miego sukaustytų lūpų buvo galima spręsti apie pasitenkinimą...

Nei Aldonai, nei jos draugams nieko negalėdami padėti, susirinkusieji, traukydami pečiai, išsiskirstė. Dar ilgai nenutilo triukšmas, vis beviltiškai blaškėsi „šaunioji“ mergina, dar ilgai negalėjo užmigti ramaus poilsio trokštą kaimynai.

Kas gi tokie minėtos nakties „spektaklio“ veikėjai?

Aldona Vaičikonytė — rajono ryšių kontoros sąskaitininkė. Ji čia atkeliavo jau spėjusi pereiti net keturias įstai-gas, niekur nepasižymėjusi darbštumu bei sąžiningumu. Ir kaip gi galima kruopščiai per dieną dirbti, ištisas naktis nemiegant?

Akiniuotasis svečias — Kupiškio kultūros namų direktorius Danielius Kazlauskas. Negalvokite, kad pastarasis pakliuvo čia netikėtai. Ne. Jis šią naktį nusprendė suvaidinti piršlio rolę, o jei „reikės“, pavaduoti ir „jaunikį“. „Jaunojo“ vaidmenyje — tūlas Antanas Marcinkevičius — pagarsėjęs

apgavysčių, machinacijų, o kartu ir muzikos instrumentų (daugiausia bažnytinių vargonų) meistras, čia atvykęs tik laikinai. Taigi mato-te, kodėl Danielius paliko namuose žmoną su dukrele ir pasišovė suteikti pramogą „vargšui“ praeiviui, o kartu ir pats prisiminti jaunąsias dienas. Tiesa, linksmai praėjo naktis, bet ir kainavo: Danielius pametė parkerį, Antanui trys šimtai rublių kaip dūmas išgaravo. Gal daugiausiai pasi-linksmino ir mažiausiai nukentėjo Aldona. Jai teko rytą tik koridorių išplauti... Sekančią naktį tas pats, tik kitoje vietoje... Mergina svečius iškvietė į daržą, kur niekas nebetrukėdė. Gaila, kad saulėgrąžos ir burokai dar neišmoko kalbėti. O apie tą naktį jie daug ką papasakotų!..

Tenka pastebėti, kad Aldonos naktiniai svečiai kiekvieną kartą nauji, ir... daugiausia šeimų galvos, atsakingi rajono imonių, įstai-gų darbuotojai, kaip Gediminas Virbickas, Antanas Sabeckas ir kt. Aišku, kad šių „šau-niųjų“ vyrų žmonos mažai težino apie savo vyrus, o jei daugiau žinotų, tai gal ir links-mosios naktys Aldonai užsibaigtų.

J. Rimkus

BOTAGOS

(KORRESPONDENTO KIPRIJONO DILGYNĖS REPORTAŽAS)

Verkia duonelė gyvulių ėdama

Baltrūnas kaimynui:

—Kaip gyvenimėlis?

Kapliauskas:

—Ko spoksai kaip varna?

Matai! Man, žmonai ir sau... duonelę širmoji uždirba...

Gera „geram“ gyventi: nei sėti, nei piauti, tik iš krautuvės atsinešti...

Kupiškio miesto privatus vežikas Kapliauskas ir jo žmona kiekvieną dieną bėgioja po maisto krautuves duonos pirkti. Ne! Jie perkasi ne po kepaliuką, duonos kiekvienas sau, o po du kepaliukus kelis kartus iš visų krautuvių...

Žiūri žmogus ir sakytum, kad plytų maišą velkasi namo. Tikėtumei jog taip, nes jau ruduo, o ir žiema čia pat, juk visur ir visoks remontas reikalingas. Pamanytum: tai bent myli gyvulių žmonės, savo arkli turėdami, patys vežikais būdami, tempia plytas ant nugaros. Taip ir liaudies patarlėj sakoma, kad puodžius šukėj verda...

Deja ne taip. Iš džiugaus širmosios žvengimo, karvytės mykimo ir kiaulytės kriuksėjimo suprasi, kad maiše nors kamputas, bet valgomas dalykas.

Margis unkšdamas ir tas linksmai uodegą viz-

gina... Tai brangus, nepamainomas ir visiems tinkamas maistas—duona. Bet duona skirta ne gyvuliams penėti, o tik žmonėms valgyti. Oi, Kapliauskai, ne gi taip darydami jūs nenusikals-tate?!

Taip pat mieste yra davatka Emilija Buzaitė, kuri nieko daugiau neveikia, kaip dievą gelbėti nuo „pagonių“ mel-džia, Tarybų valdžią kei-kia, o jos duodama duona kiekvienai metai mel-telį lašiniuos supeni. Kad duona kiaules penė-ti, taip „šventam rašte“ nėra pasakyta. Dėl to jos siela nebus išganyta. Dešimt dievo įsakymų liepia nevogti, o ji be skaitliuko elektros ener-giją šviesai naudodama, poterėlį kalbėdama nesi-drovi vogėiom elektros plytelę įsijungti...

Verkia duonelė tingi-nio valgoma, bet dar la-biau gailiai verkia ir vaitoja gyvulių ėdama. Ar ilgai dar taip tęsis?

Neteiskus iš principo

Aš Komjaunimo gatvėje už šoferio Broniaus Dugno durų. Kambary triukšmas, rikšmas, klyks-mas.

Kas čia darosi, gal va-gys - plėšikai per langą įsibrovė. Norisi sprukti pro duris lauk ir šauktis pagalbos (per kūną šiur-puliai pereina).

—Moteris visuomet turi vyro klausyti, jį gerbti, visur jam nusileisti! Ži-notumei tu, kaip sunku vyrui būti,—šiuos senoviškus žodžius išgirdęs suvokiau, kad čia taip vadinamoji „šeimyninė scena“. Daug, o daug ne-teiskus juos ištara vyras —neteiskus iš principo.

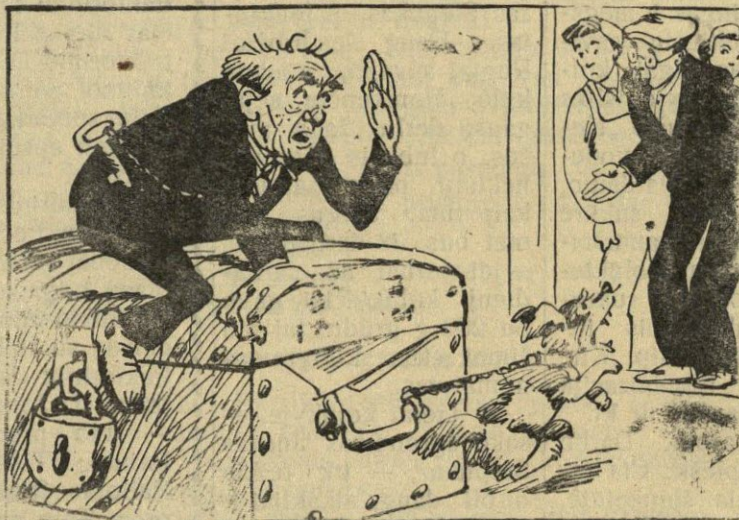
TSRS konstitucija sutei-kė lygias teises visiems Tarybų šalies piliečiams, todėl ir šeimoje tiek vy-ras, tiek žmona lygūs.

Pasibeldžiau.

Įleido.

Pamačiau didelio, stam-baus sudėjimo šoferio žmonos Otilijos ašarotas akis, girdėjau jos prie-saiką, kad ji ne tik my-linti, mylėsianti, gerb-sianti, bet ir visur bū-sianti paklusni, visuomet nusileisianti...

O kaip tai vergiška!... Otilija, nejaugi šią tavo gėdingą priešaiką būtų ištraukę sunkūs atleto kumščiai?

Komjaunimo gatvės gyventojai:

—Kaimyne, ką taip tvirtai saugoji? Pinigus?

Dugnas:

—Ne! ...Eikite šalin, nesikiškite į mano šeimyninius reikalus!.. Aš nuo prosenelių paveldėjau teisę pačiai rodyti savo valią.

Prekyba iš po skverno

Tarybų aikštėje, ant medžiagų krautuvės laiptelių, kasdien kiūti trys moterys. Pamatę praeivį, jos pašoksta iš vietų. Rankose tuoj pa-sirodo moteriški diržai, batarėjos kišeninėms lem-putėms, gumos, adatos ir kitos smulkios prekės, kurios rečiau bū-na miesto krau-tuvėse. Niekas nepraeis pro šalį

neišgirdęs jų dai-nelės:

—Kam kaspinių žalių ir raudonų, kam sviestinio popieriaus, mielių, pipirų, lapelių babkavų...

Tai siūlo savo prekes prekiauto-jos iš po skverno (spekuliantės), jo-kio naudingo darbo neatliekančios miesto gy-ventojos Paukš-tienė, Bartuse-vičienė, Leonora

Masilionienė, „konkuruojan-čios“ su vartoto-jų kooperatyvo prekybininkais.

Ir kaip jūs ma-note, ar greit ši nepatentuota pre-kyba baigsis? Šios „prekybos“ vaisius—vartoto-jas su nepasitikė-jimu ima žiūrėti į visą Kupiškio prekybos apara-tą.

Sportas

Ramygala—Kupiškis
0 : 4

Į Kupiškį buvo atvykusi Ramygalos futbolo koman-da ir susitiko su vietos LSD „Nemunas“ futbolininkais. Susitikimas praėjo aiškioje aikštės šeiminkų persvaroje. Jau iš pat pradžių aikštės šeiminkai ap-gulė svečių vartus, bet ne-tikslūs pasuotės, netikslūs smūgiai į vartus neduoda-vo rezultatų. Pagaliau R. Semėnas, prasiveržęs pro varžovų gynėjus, pasiunčia kamuolį į vartus. Praslin-kus kelioms minutėms, į svečių vartus galva nukreipia kamuolį R. Karazija. Rezultatu 2:0 ir baigėsi pir-masis kėlinys.

Po pertraukos svečiai stengiasi pasiekti įvartį, bet tai jiems nepavyksta. Tuo tarpu mūsų futbolininkai kelia rezultata iki 3:0. Vėl ataka ir R. Simaška nukreipia kamuolį į vartus. Rungtynės baigėsi rezulta-tu 4:0 Kupiškio futbolininkų naudai.

A. Jasinskis

Krepšinio varžybos

Subačiaus vidurinėje mokykloje įvyko draugiškos krepšinio rungtynės tarp mokyklos vyrų ir jaunių komandų, skirtos mokslo metų pradžiai atžymėti. Pranašesni pasirodė vyrai, kurie rungtynes laimėjo santykiu 29:17 (14:7; 15:10).

Po to įvyko draugiškas stalo tenisininkų (atostogaujančių studentų ir moksleivių) susitikimas.

Studentas V. Barauskas nugalėjo J. Lakavičių 2:1 (21:18; 18:21; 21:18), bet pralaimėjo A. Krasnauskui 1:2 (21:14; 19:21; 16:21).

Studentas L. Žalys, laimėjęs prieš A. Krasnauską, pralose J. Lakavičiui.

Tokiu būdu susitikimo rezultatas—lygiosios (2:2).

K. Levinskis

Draugiški susitikimai

Mokslo metų pradžiai atžymėti Vlado Rekašiaus vardo vidurinės mokyklos aikštėje įvyko draugiškos krepšinio rungtynės. Susitiko miesto rinktinė su vidurinės mokyklos moksleiviais. Rungtynės praėjo gana įtemptoje ir permainingoje kovoje. Pirmajame puslaikyje pirmavo miesto rinktinė (12:16). Antrajame puslaikyje moksleiviai savo žaidimą suaktyvina. Jiems pavyksta išlyginti rezultata. Tik baigiantis rungtynių laikui, miesto komandai keliais tiksliais metais pavyksta persverti rezultata. Rungtynės baigiasi rezultatu 35:32 miesto komandos naudai.

A. Steponaitis

Redaktorius J. KISELEVIČIUS

Mokslo ir technikos naujienos

Naujos gręžinių kasimo staklės

Naujos gręžinių kasimo staklės „KSK-25“ skirtos 1.230 milimetrų skersmens gręžiniams. Jos beveik penkeriopa padidina darbo našumą. Staklės pastatytos automobilio priekaboje ir lengvai transportuojamos.

Neseniai tokių staklių siuntą gavo „Mosgidroener-goprojekto“ Angaros kompleksinė tyrinėjimo ekspedici-ja, dirbanti Bratsko hidroelektrinės statybos rajone. Naujosios staklės—didelė parama geologų-tyrinėtojų darbe.

Automatai maisto įmonėms

Rygos mėsos ir pieno kombinatuose buvo išbandytas gamyboje automatas konserverų dėžutėms pripildyti troškinta mėsa ir pusautomatis lydytam sūriui, sviestui ir kitiems maisto produktams išfasuoti į stiklinėles. Du šimtai dėžučių per valandą—toks automato našumas. Fasavimo pusautomatis gali pripildyti iki 2.700 stiklinėlių per valandą.

Šiuos agregatus pagaminos Rygos mėsos ir pieno pramonės mašinų gamyklos kolektyvas.

Agurkai įskiepyti į moliūgą

Tokio agurkų derliaus—trigubai didesnio, negu paprastai—pavydės bet kuris daržininkas. Tai agurkai, įskiepyti į moliūgą. Juos augina Timiriazovo vardo Žemės ūkio akademijos daržininkystės stotis. Moliūgas turi stiprią šaknų sistemą ir todėl geriau pake-lia ne visada palankias kli-mato sąlygas: nebijo nei šal-tos, nei drėgnos vasaros.

Agurkai, įskiepyti į moliūgą, šiuo metu, nors nak-tys šaltokos ir dažnai lyja, duoda gausų derlių ir lauko sąlygomis. Jie ir skanesni.

Agurkų įskiepijimas į moliūgą paprastas. Vienas darbininkas per dieną įskie-

pia iki 600 augalų.

Čia pat stotyje auginami į moliūgą įskiepyti melionai.

Kambarinės citrinos

Bogorodsko vaisių medelynų tarybinio ūkio kontora kasdien išsiuntinėja šimtus nedidelių pašto siuntinių su Pavlovo citrinų, figų sodinukais.

Pavlovo citrinos—tikras liaudies karinys. Pavlovo vaisininkų atvežtos iš pietų daugiau kaip prieš šimtą metų, jos pavirto savotiška kambarinė kultūra.

Kambarinės citrinos nežino nei žiemos, nei vasaros. Jos duoda vaisius ištisus metus.

(ELTA).